

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 2004 r.

w sprawie szkolenia obronnego

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217.

- 1) organizację szkolenia obronnego w państwie, zwanego dalej „szkoleniem”;
- 2) podmioty podlegające szkoleniu;
- 3) zadania w zakresie planowania i realizacji szkolenia;
- 4) właściwość organów realizujących szkolenie.

§ 2. Szkolenie obejmuje:

- 1) przygotowanie osób, którym powierzono wykonywanie zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony, zwanych dalej „zadaniami obronnymi”, a także osób uczestniczących w wykonywaniu tych zadań;

- 2) kształtowanie umiejętności współdziałania organów i jednostek organizacyjnych wykonujących zadania obronne z odpowiednimi dowództwami i jednostkami organizacyjnymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i wojsk sojusznicy;
- 3) przygotowanie elementów systemu obronnego państwa do działania podczas podwyższania gotowości obronnej i w czasie wojny;
- 4) kształtowanie świadomości obronnej osób podlegających szkoleniu.

§ 3. 1. W szkoleniu uczestniczą:

- 1) osoby zajmujące kierownicze stanowiska w administracji publicznej, a w szczególności:
 - a) ministrowie, sekretarze stanu, podsekretarze stanu i dyrektorzy generalni ministerstw, osoby pełniące funkcje centralnych organów administracji rządowej i ich zastępcy, kierownicy urzędów centralnych i ich zastępcy, kierownicy i ich zastępcy innych państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania obronne, a także wojewodowie i wicewojewodowie,
 - b) marszałkowie województw, starostowie, wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast oraz ich zastępcy,
 - c) dyrektorzy departamentów i ich zastępcy, kierownicy biur i samodzielnych wydziałów w urzędach obsługujących ministrów, urzędach centralnych i innych państwowych jednostkach organizacyjnych wykonujących zadania obronne, a także dyrektorzy wydziałów w urzędach wojewódzkich i ich zastępcy;
- 2) kierownicy jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez osoby zajmujące stanowiska, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, oraz pracownicy tych jednostek zatrudnieni na stanowiskach związanych z obronnością lub prowadzący sprawy związane z wykonywaniem zadań obronnych;
- 3) przedsiębiorcy wykonujący zadania obronne, a także wyznaczeni przez nich pracownicy;
- 4) osoby, którym nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do jednostek organizacyjnych przewidzianych do militaryzacji.

2. W szkoleniu mogą uczestniczyć:

- 1) posłowie i senatorowie — za ich zgodą;
- 2) inne osoby niewymienione w ust. 1:
 - a) skierowane przez organy władzy publicznej — za zgodą tych osób,
 - b) zgłoszone do organu, o którym mowa w § 10 ust. 1, przez władze związków zawodowych, samorządów zawodowych, organizacji przedsiębiorców i pracodawców, partii politycznych, stowarzyszeń i fundacji, a także przez redaktorów naczelnych dzienników i czasopism, nadawców programów radiowych i telewizyjnych oraz ośrodki opiniotwórcze i inne instytucje.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uczestniczą, a osoby, o których mowa w ust. 2, mogą uczestniczyć w szczególności w szkoleniu prowadzonym w formie wyższych kursów obronnych.

§ 4. 1. Szkolenie prowadzi się w celu nabycia umiejętności niezbędnych do wykonywania zadań obronnych oraz podniesienia kwalifikacji w zakresie wykonywania tych zadań, a także poznania zasad i procedur kierowania wykonywaniem zadań obronnych podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny.

2. Szkolenie prowadzi się w formie zajęć teoretycznych i praktycznych oraz ćwiczeń, w tym treningów i gier, o zasięgu terenowym, wojewódzkim, regionalnym, działowym, krajowym i międzynarodowym. Szkolenie prowadzi się również w formie wyższych kursów obronnych i innych form kształcenia w państwowych szkołach wyższych, w tym w akademiach wojskowych.

§ 5. Organizatorami szkolenia są:

- 1) Prezes Rady Ministrów — w odniesieniu do szkolenia prowadzonego w formie:
 - a) ćwiczeń o zasięgu międzynarodowym i krajowym, które przeprowadza się nie rzadziej niż raz na pięć lat,
 - b) ćwiczeń regionalnych, obejmujących obszar dwóch lub więcej województw, które przeprowadza się nie rzadziej niż raz na dwa lata,
 - c) wyższych kursów obronnych prowadzonych w Akademii Obrony Narodowej;
- 2) właściwy minister — w odniesieniu do szkolenia organizowanego w ramach kierowanego przez niego działu administracji rządowej, prowadzonego w formie:
 - a) zajęć teoretycznych i praktycznych realizowanych w cyklu rocznym,
 - b) ćwiczeń działowych, które przeprowadza się nie rzadziej niż raz na dwa lata;
- 3) wojewoda — w odniesieniu do szkolenia organizowanego w województwie, prowadzonego w formie:
 - a) zajęć teoretycznych i praktycznych, realizowanych w cyklu rocznym,
 - b) ćwiczeń wojewódzkich, obejmujących dwa lub więcej powiatów na obszarze województwa, które przeprowadza się nie rzadziej niż raz na dwa lata;
- 4) marszałek województwa, starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta — w odniesieniu do szkolenia w samorządzie terytorialnym, odpowiednio województwa, powiatowym i gminnym, prowadzonego w formie:
 - a) zajęć teoretycznych i praktycznych realizowanych w cyklu rocznym,
 - b) ćwiczeń terenowych lub wojewódzkich, które przeprowadza się nie rzadziej niż raz na dwa lata.

§ 6. 1. Do obowiązków organizatora szkolenia należą:

- 1) opracowywanie planów szkolenia oraz uzgadnianie tych planów w zakresie terminów i tematów szkolenia z organem, o którym mowa w § 10 ust. 1;
- 2) opracowywanie programów szkolenia;
- 3) kwalifikowanie osób podlegających szkoleniu;
- 4) zapewnianie właściwych warunków do realizacji procesu szkolenia;
- 5) prowadzenie dokumentacji szkoleniowej;
- 6) zapewnianie środków finansowych na pokrycie kosztów związanych z organizacją i realizacją szkolenia, z wyjątkiem szkoleń, o których mowa w § 5 pkt 4, finansowanych na zasadach określonych w § 9 ust. 2.

2. Plan szkolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, określa w szczególności:

- 1) tematy szkolenia;
- 2) formę szkolenia;
- 3) termin i miejsce szkolenia;
- 4) uczestników szkolenia.

§ 7. Szkolenie realizuje się zgodnie z programem szkolenia, w którym ujmuje się w szczególności problematykę:

- 1) międzynarodowych i wewnętrznych uwarunkowań bezpieczeństwa państwa;
- 2) procesów integracyjnych z międzynarodowymi strukturami bezpieczeństwa;
- 3) podstawowych zasad funkcjonowania Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego i innych międzynarodowych organizacji bezpieczeństwa;
- 4) polityki bezpieczeństwa, w tym strategii bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) zasad funkcjonowania państwa w czasie zewnętrznego zagrożenia jego bezpieczeństwa i w czasie wojny;
- 6) organizacji i funkcjonowania systemu obronnego państwa i jego elementów;
- 7) utrzymywania stałej gotowości obronnej państwa i jej podwyższania;
- 8) planowania operacyjnego i programowania obronnego;
- 9) przygotowań gospodarczo-obronnych;
- 10) realizacji zadań na rzecz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i wojsk sojuszniczych;
- 11) współpracy cywilno-wojskowej;

12) przygotowań do militaryzacji;

13) ochrony ludności w warunkach prowadzonych działań obronnych;

14) ochrony obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa;

15) ochrony obiektów kultury szczególnie cennych dla dziedzictwa narodowego;

16) ochrony informacji niejawnych w prowadzonych przygotowaniach obronnych.

§ 8. 1. Szkolenie może być prowadzone przy udziale wyższych szkół wojskowych, szkół wyższych, wyższych szkół zawodowych oraz ośrodków szkolenia dysponujących infrastrukturą i kadrami dydaktyczną niezbędną do jego realizacji.

2. Do realizacji szkolenia prowadzonego w formie ćwiczeń włącza się elementy infrastruktury państwa przewidywane do wykorzystania w czasie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa i w czasie wojny, a także etatowe lub doraźnie tworzone zespoły funkcjonalne przeznaczone do wykonywania zadań obronnych.

§ 9. 1. Zadania związane z planowaniem i organizacją szkolenia są finansowane przez dysponentów części budżetowych organizujących szkolenie.

2. Szkolenie realizowane przez marszałków województw, starostów, wójtów, burmistrzów i prezydentów miast finansuje się z budżetu państwa, którego dysponentem części budżetowej jest wojewoda.

§ 10. 1. Koordynację szkolenia sprawują:

1) Prezes Rady Ministrów za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej — w odniesieniu do szkolenia organizowanego przez ministrów i wojewodów;

2) ministrowie — w odniesieniu do szkolenia organizowanego w kierowanych przez nich działach administracji rządowej oraz przez kierowników jednostek organizacyjnych im podległych i przez nich nadzorowanych;

3) wojewodowie — w odniesieniu do szkolenia organizowanego przez marszałków województw, starostów, wójtów, burmistrzów i prezydentów miast.

2. Do zadań koordynatorów szkolenia, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

1) wytyczanie głównych kierunków szkolenia, odpowiednio dla ministrów i wojewodów raz na sześć lat, a dla pozostałych organów raz na rok;

2) uzgadnianie planów szkolenia w zakresie ich terminów i tematów.

11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*